

ιδιούπδοτατος, 2. Βικέντ. Δαμωδός.
ιδιοφιλία, ή. Μ. Σχιν. 24.
ιδιοφροσύνη, ή. Ε. Καστ. 73.—'Ακρ. 8 'Ιουλ. 88.
ιδιοφνία, ή. Δ. Βικέλ. έν 'Εστ. 16 Αύγ. 92.—'Αγ. Βλ. λ. 97.
ιδιοχειρί. έπίρ. Κύριλλος 'Αδριανουπόλεως 12.
ιδιωματικώς. 'Ελ. φιλολ. Σόλ. Κσπ. λεως.
ιδιωνυμικώς. Σκαρλ. Βυζ. 62.
ιδιωτικότης, ή. Δ. Ν. Βερν.
ιδιώτισμα 'Ελληγτισμού γλωσσικόν. Π. Χιώτ. 54.
ιδιωφέλια, ή. Ν. Α. Σούτσ. — 'Ελ. χρον. 24. — Μ. Σχιν. 24.—'Ιω. Φιλήμ. 37.— Φιλ. 'Ιω. έν Πανδ. 1 'Οκτ. 65.— Ν. Π. Γουναρ. 88.
ιδιωφέλιμος, 2. (χειρ.) 'Ιω. Φιλήμ.
ιδρόδεντος, 2. (= ιδρωτι περιδρέμενος.) 'Ακρ. 28 'Ιουν. 92.
ιδρυτής, ό. Σ. Α. Κ. 67. — 'Αγ. Βλ. 74.—Σπ. Ν. Βασιλ. 73.—Ν. Κοντ. λ. 89.
ιδρυτικός, 3. (τίτλος. συμβόλαιον. κεφάλαιον. επιχείρησις. πρωτόκολλον.) 'Ακρ. 23 Μαρτ. 87 και 18 'Απρ. 96. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ιδρύτρια, ή. Δ. Φίλιος 88. — Καλιβρόη Παρβέν 88.—Κ. Σάθ. 94.
ιδρωτογόνος, 2. (καύτων.) 'Εστ. έφ. 23 'Ιουλ. 94.
ιδρωτοκοιτώ-ω. ιδρωτοκοιτώντες. 'Αλφ. έν 'Ακρ. 8 'Απρ. 94.
ιδρωτοσταλαίονσα. μυχ. 'Ακρ. 7 'Ιουν. 94.
ιδρωτοποιητικός, 3. 'Ιω. 'Ολ. — Υπαρχόντων έν τοίς Λεξ. τής άρχ. γλ. τών επιθέτων ιδρωτικός και ιδρωτοποιός, δέν ήτο, νομίζω, χρεία νέου έτι έλλου.
ιδρωτόδεντος, 2. 'Αστν 18 Μαρτ. 96.
ιδρωτοσμή, ή. 'Εφ. — 'Η κατασκευή λέξεων τοιαύτης συνθέσεως, κατά μίμησιν τών Γερμανών, δέν έπρεπε να γίνη παρ' ήμιν συνήθης, ώς έχουσα πολυ τό άτοπον και τό μάταιον. Δέν πλουτίζονται ούτω αι γλώσσαι.
ισράγκνυρα, ή. 'Ικ. Γ. Λάτρ.
ισρακοθήρας, ό. 'Εφ. 94.
ισρακοθηρία, ή. 'Ελ. 'Ρ. 'Ραφαήλ έν Καζαμία Δ. Α. Κορομ. 72. — 'Εστ. 20 'Ιαν. 94.
ισρακοκέφαλος, 2. 'Αθ. Σταγ.
ισρακοδραμφος, 2. 'Αδελφοί Καπετ. 40.
ισρακοτροφεΐον, τό. 'Ακρ. 16 'Ιουν. 93.

ισρακοτροφία, ή. 'Ελ. 'Ρ. 'Ραφαήλ έν Καζαμία Δ. Α. Κορομ. 72. — 'Ακρ. 16 'Ιουν. 93.
ισρακοφώρα σήματα τών θρηυευτών. 'Ελ. 'Ρ. 'Ραφαήλ έν Καζαμία Κορομ. 72.
ισρακοπητή μήτη. 'Ακρ. 2 Δεκ. 93, έν έπιφ.
ισρακοστολαί, αι. Γαλ. missions. Ν. Χ. 'Αμβράξ. 78. — 'Ακρ. 20 Μαΐου 89.
ισρακοστολίζω, τό. 'Ακρ. 14 Φεβρ. 95, έν έπιφ.
ισρακοστολικός, 3. (εταιρία. ενεργεια.) Κ. Οίκ. 52.—'Αν. Δ. Κυρ. — Παλιγ. 14 Νο. 93.
ισρακοστολικώς. 'Αστν 3 Δεκ. 94.
ισρακοστόλος, ό. 'Αν. Πολυζ. 36. — 'Αγ. Βλ. λ. 74.
ισραρχοκοσμικός, 3. Κ. Οίκ. 50.
ισραρχοστρατικός. 'Ακρ. 11 Μαΐου 94. = 'Ιερεμιάδες, οι. Π. Κοδρ. 16. — 'Ηλ. Σταθότ. 57. — Φ. Παρασκευαΐδ. 68. — Κακόζηλον εκρυσ την λέξιν ό Δ. Θερ. τώ 1890. 'Αλλ' όλος ό κόσμος από πολλού την γράφει, λαβών αυτήν παρὰ τών Γάλλων, ώς φαίνεται. 'Ιδε έξής και τας 4 θυγατέρας της.
Ιερεμάζοντες, οι. Ν. 'Επισκοπόκ. έν 'Αστει 1 'Απρ. 95.—'Ακρ. 16 'Οκτ. 96.
Ιερεμιαδός, 3. (θρηνοι.) Μάζ. Μαργούν. 1590.—'Αδ. Κορ. 13.
Ιερεμιαώ-ω. Ιερεμιαώντες. 'Ακρ. 4 'Οκτωβ. 92.
Ιερεμοπραπέω. Δ. Γκότσης έν 'Εφ. » 19 'Απρ. 90.
ιερεξεταστής, ό. 'Εμ. Ροτδ. 66. — 'Εστ. —'Αγ. Βλ. λ. 97. — Πρδλ. ιεροεξεταστ.
ιερεξεταστικώς. 'Αν. Κουλουριώτ.
ιερεταστήριον, τό. Κ. 'Ασ. 58. — Πρδλ. ιεροεξεταστήριον.
ιεροφρεσιών. τό. 'Ιόν. κώδ.
ιεροόγιοι πόδες οι του πάπα 'Ρώμης (!) 'Αρσένιος Μονεμβασίας 1534.
ιεροβασιλείς, οι έν Αιγύπτω και άλλαγού Κ. Δ. Σχιν. 45. — Τιμ. Φιλήμ. έν Πρωτα 2 'Ιουν. 98.
ιεροδιδλικός, 3. (εταιρία. κοινότης.) 'Εκδ. Π. και Ν. διαθήκ. έν Μόσχα 21.
ιεροδοτανοειδή φυτά. Δ. Ν. Κεφαλόπ. και Γ. Γ. Τσατάλ. 87.
ιερόδεντος, 2. Στίφ. Καραθεοδ.
ιερογλυπτική, ή.
ιερογλύφημα, τό. 'Ακρ. 25 Νο. 93.

